

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Δ' Λουκά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το [Ευαγγελικό Ανάγνωσμα](#) της [Κυριακής Δ' Λουκά](#) (κεφ. η' στίχοι 5-15)

«Ἐξῆλθεν ὁ σπειρῶν τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθοι ἀπέπνιξαν αὐτὸ καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

Ὁ δὲ εἶπεν ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον πρὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρὰς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι

ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοι εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.

Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοι εἰσὶν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Καὶ ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω».

Απόδοση σε νεοελληνική

Βγήκε ο γεωργός για να σπείρει το σπόρο του. Και κει που αυτός έσπερνε, άλλα σπειριά πέσανε πάνω στο δρόμο και καταπατήθηκαν από τους διαβάτες και τα έφαγαν τα πουλιά του ουρανού· κι άλλα σπειριά πέσανε πάνω στις πέτρες και μόλις φύτρωσαν ξεράθηκαν, γιατί εκεί δεν είχε δροσιά· κι άλλα σπειριά πέσανε στα αγκάθια και τ' αγκάθια φύτρωσαν μαζί τους και τα έπνιξαν κι άλλα σπειριά πέσανε στην καλή γη και φύτρωσαν κι έδωκαν καρπό το ένα εκατό. Κι επάνω σε τούτα ρωτούσαν οι μαθητές τον Κύριο κι έλεγαν τι να εννοεί αυτή η παραβολή;

Κι εκείνος είπε· Σε σας είναι δοσμένο να μάθετε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, ενώ στους άλλους η διδασκαλία γίνεται με παραβολές, για να κοιτά ζουν και να μη βλέπουν και να ακούν και να μη καταλαβαίνουν. Κι ακούστε τώρα εσείς τι εννοεί η παραβολή. Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού. Και δρόμος, όπου πάνω σ' αυτόν έπεσε ο σπόρος, είναι εκείνοι που άκουσαν, ύστερα έρχεται ο διάβολος και παίρνει το λόγο απ ο την καρδιά τους, για να μη πιστέψουν και σωθούν.

Και πέτρες, όπου πάνω σ' αυτές έπεσε ο σπόρος, είναι εκείνοι που όταν ακούσουν, δέχονται το λόγο με χαρά, αλλά αυτοί δεν έχουν βάθος για να ριζώσει ο λόγος· πιστεύουν προς ώρας και στον καιρό του πειρασμού τα παρατούν και φεύγουν. Κι αγκάθια, όπου σ' αυτά έπεσε ο σπόρος είναι αυτοί που άκουσαν το λόγο, αλλά πνίγονται απ ο τις μέριμνες του πλούτου και τις ηδονές του βίου και δεν κάνουν προκοπή.

Και καλή γη, όπου μέσα της έπεσε ο σπόρος, είναι αυτοί, που άκουσαν το λόγο, τον φυλάγουν σε καλή και αγαθή καρδιά και καρποφορούν με υπομονή. Λέγοντας αυτά, τόνιζε· όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει».-

(Κεντρική φωτογραφία: Ραφαήλ Γεωργιάδης / ope.gr)